

Inspirace pro štědrovečerní pobožnost:

Až se shromáždíte u stromku nebo u štědrovečerního stolu, můžete si zazpívat písničku:

EZ 458 „Velebme vždy s veselím“ nebo SV 354 „Už proroctví Daniele“

Potom si přečíst nejdříve proroctví (třeba rodiče): Izajáš 9,1 - 6

Pak vánoční evangelium (to mohou přečíst děti): Lukáš 2,1 – 20

Společně pak můžete chvilku přemýšlet a mluvit o tom, kdo je dnes v podobné situaci jako Josef s Marií, lidé v Betlémě, pastýři nebo právě narozený Ježíš.

Pomodlit se můžete jednoduše, spontánně, svými slovy. Nebo třeba takto:

„ Pane Bože, radujeme se z narození Spasitele, radujeme se z Boha, jehož znamením jsou pleny – z Boha, který chce být s námi, a tak s námi sdílí naši bezbrannost, tíhu starostí, na kterou nejslabší doplácují, i ten chlív. Nad takovou láskou žasneme. Dává nám naději, že už v ničem nejsme sami. Díky ní můžeme život a celý svět uvidět v novém světle. Dej ať jsme ti ve svém člověčenství stejně blízko, jako ty nám. Amen.

A na závěr můžete zazpívat třeba:

EZ 464 Narodil se Kristus Pán nebo EZ 786 Hvězda

Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí.

Zdeněk Šorm, farář

Za staršovstvo sboru

Michal Janeček, kurátor

VÁNOČNÍ DOPIS

EVANGELICKÉHO SBORU V PRAZE NA VINOHRADĚCH

2023

Milí přátelé, bratři a sestry,

přejeme vám opravdu radostné a vydařené vánoce. Titul letošní vánoční hry může ovšem budít úplně opačný dojem. Že je, nebo bude všechno jinak, nás spíš znejišťuje a někdy přímo děsí. Zvláště o vánocích. Ty většinou chceme mít podle svých představ. Každou změnu vnímáme spíš jako ohrožení. Abychom nepodlehli obavám a důvěřovali, že to tak být nemusí, chci připomenout jednu úvahu z loňských Štědrovečerních nešpor, při kterých jsme se zaposlouchali do poselství snad nejznámější české vánoční písničky „Narodil se Kristus Pán“. Ve

třetí sloce v ní zpíváme: „**Člověčenství naše, veselme se, ráčil vzítí na se, radujme se...**“.

Tituly, jimiž se doposud autoři písně snažili vyjádřit význam betlémského dítěte – Kristus, Mesiáš, Pán a král – mohou vyvolávat různé představy. I my věřící v nich často vidíme jenom potvrzení našich obvyklých nadějí. Protože se denně bolestně potýkáme s bezmocí a těžkostmi našeho člověčenství, toužíme po moci, která by nám z něho dovolila a umožnila uniknout. Také o to často za každou cenu usilujeme. I vánoce často slavíme jen jako svátky úniku, ze kterých se snažíme všechny všední starosti a bolesti jenom vytěsnit a zapomenout. A vůbec nám přitom nedochází, jak právě tenhle únik podráždí nohy lásce a věrnosti, po kterých toužíme, jak nechává ve stychu ty, na které tíha lidského života dolehla.

Autoři písničky našťestí tomuhle pokušení nepodlehli. Věrní evangeliu naopak vyznávají, že podstata a vtip vánoc jsou toho pravým protikladem, že je našťestí skutečně všechno jinak. Jejich poselství svědčí o tom, že Bůh jde právě proti tomuto všeobecnému trendu – „*člověčenství naše ráčil vzítí na se*“. Neuhýbá mu ani nezjevuje možnost úniku. Naopak je bere na sebe. Stal se člověkem se vší bezbranností a zranitelností, kterou to obnáší.

Proto evangelista Lukáš ve svém vánočním vyprávění výslovně zmiňuje plenky, proto je v něm znamením Spasitele bezmocné nemluvně v jeslích, proto zdůrazní, že se pro ně mezi betlémskými rodáky nenašlo místo pod střechem. To není jenom malebná žánrová epizoda. Evangelium to dotáhne až do konce. Tohoto Mesiáše se týká i lidská smrt a pohřeb.

Je to cosi neslýchaného. Ale asi teprve, když tenhle paradox nepřebijeme množstvím vánoční pohody, ozdob, andílků a komet, můžeme pochopit, že vánoce nejsou svátky úniku, ale svátky solidarity. A právě díky ní můžeme věřit, že se s láskou setkáme i uprostřed naší člověčiny, že ji od věrnosti neodradí ani naše natvrdlost, ani ta tíha, kterou obnáší, a že nás od ní neoddelí ani smrt. A to je ta radost veliká, to je ta síla, která skutečně zachraňuje.

Díky ní můžeme svůj život i svět, a třeba i svátky, které nebudou podle našich představ, uvidět v novém světle. Pokud bude všechno jinak a třeba méně v pohodě kvůli vztahům, které nedokážete pomínout, nebude to katastrofa. Budou to vydařené vánoce, ve kterých se sláva toho, který se narodil v chlívku, skutečně rozzáří.

Zveme Vás na shromáždění o svátcích:

2.adventní neděle – 10. 12.

10.30 – Adventní dobročinný trh; 14.00 Divadlo Ujeto: O třech sestřích

3.adventní neděle – 17. 12.

9.30 - bohoslužby s dětskou vánoční hrou - „Bohu díky, všechno je jinak“

4. adventní neděle - Štědrý den – 24. 12.

15.00 - bohoslužby (dopoledne se bohoslužby nekonají)

Boží hod vánoční – 25. 12.

9.30 bohoslužby s vysluhování Večeře Páně

Štěpán – 26. 12.

9.30 společné bohoslužby s vršovickým sborem u nás

Silvestr – 31. 12.

9.30 bohoslužby; 19.00 sborový Silvestr v sále (1. patro)

Zveme Vás i na shromáždění v novém roce:

Zvláště na **nedělní bohoslužby od 9.30** (můžete si je poslechnout také ze záznamu na našem webu) a na **biblické hodiny – v úterý od 19.00** (k nim se lze připojit i online na adrese - meet.jit.si/Biblická). Jejich přehled a další informace najdete na našich webových stránkách:

<http://vinohrady.evangnet.cz/>

Sbor má také svůj **profil na Facebooku** -

<https://www.facebook.com/fsvinohrady>. Jsou na něm jak pozvánky na sborové akce, tak zprávy ze života sboru. Můžete se stát jeho fanoušky, sdílet jej i doporučit svým známým. Je to způsob, jak o našem sboru dát vědět a zvát do něho.

Činnost sboru můžete podpořit různě – především účastí na jeho životě (při bohoslužbách, biblických hodinách, mimořádných akcích), pozváním svých přátel, modlitbou, konkrétní pomocí při zajištění bohoslužeb, sborových akcí, při činnosti Křesťanské služby a při údržbě sborových budov nebo finančně: č.ú. 35946349/2010

Telefonní spojení:

farář Zdeněk Šorm 776 611 071

sborová sestra Jarmila Raisová 775 243 550

